21 Οκτωβρίου 2015

«Πέρασα κι εγώ από κει κι είχα παπούτσια από

Γιαγιάδες και παππούδες διηγούνται παραμύθια στον κινηματογραφικό φακό

Γιαγιάδες και παππούδες, λαϊκοί παραμυθάδες από τα χωριά των Τρικάλων αφηγούνται στον κινηματογραφικό φακό παραμύθια και ιστορίες της υπαίθρου.

Ένα οδοιπορικό καταγραφής, μύησης και μνήμης. Μια ταινία αφιερωμένη στους τελευταίους –ίσως– ανθρώπους της γης μέσα στους οποίους είναι ακόμα ζωντανός ο απόηχος αιώνων προφορικής αφήγησης. Παραμύθια του κάμπου και των βουνών.

Παραμύθια, για πάντα. Πρόκειται για μια δουλειά του Τρικαλινού σκηνοθέτη και σεναριογράφου Βασίλη Λουλέ, με τίτλο, «Πέρασα κι εγώ από κει κι είχα παπούτσια από χαρτί».

Ειδικότερα, ο Σύλλογος Τρικαλινών Ν. Θεσσαλονίκης «Ο ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ» και η Α’ Κοινότητα του Δήμου Θεσσαλονίκης διοργανώνουν την πρώτη προβολή στη Θεσσαλονίκη του παραπάνω ντοκιμαντέρ.

Η προβολή θα γίνει την Κυριακή 1η Μαρτίου, στις 12 το μεσημέρι, στην αίθουσα

“Παύλος Ζάννας” (κτήριο κινηματογράφου “Ολύμπιον”). Το ντοκιμαντέρ είναι παραγωγή της e-trikala ΑΕ υπό την Αιγίδα του Δήμου Τρικκαίων. Μετά την προβολή ο σκηνοθέτης Βασίλης Λουλές, η Αίγλη Μπρούσκου (Κοινωνική Ανθρωπολόγος) και η Μαρούλα Κλιάφα (συγγραφέας) θα συνομιλήσουν με τους θεατές για τα λαϊκά παραμύθια της υπαίθρου, για τις απόπειρες καταγραφής τους στο παρελθόν και για τις μεθόδους κινηματογράφησής τους σήμερα.

Άνθρωποι απλοί, βοσκοί, νοικοκυρές, αγρότες, άνθρωποι αγράμματοι οι περισσότεροι, προικισμένοι όμως, σύμφωνα με τον σκηνοθέτη, με το χάρισμα της αφήγησης, μας καθηλώνουν και δημιουργούν ταξίδια στο μυαλό μας. Από στόμα σε στόμα, από παππούδες και γιαγιάδες στα παιδιά και στα εγγόνια, οι παραμυθάδες διέσωσαν ιστορίες, παραδόσεις και θρύλους, τραγούδια και στιχάκια που θα είχαν πια χαθεί. Μέσα από τις αφηγήσεις των παραμυθιών που κινηματογραφήσαμε ζωντανεύουν και πάλι η γεωργική και κτηνοτροφική παράδοση του τόπου, τα ζώα και τα φυτά, τα πυκνά δάση και οι μεγάλοι κάμποι, τα μονοπάτια, τα σταυροδρόμια, τα πηγάδια κι οι πηγές, ο κουρνιαχτός του δρόμου και η πρωινή ομίχλη, οι πονηρές αλεπούδες και οι αετοί που μιλάνε, οι νεράιδες, οι δράκοι και οι λάμιες, οι μύλοι και τα καρκατζάλια.

Ένα μεγάλο οδοιπορικό στα παραμύθια λοιπόν, μέσα από το οδοιπορικό των παλικαριών που ξεκινάν να βρουν την τύχη τους ή να κερδίσουν την καρδιά της όμορφης βασιλοπούλας, που συναντούν εμπόδια στο δρόμο, που στέκονται σε τρίστρατα και παίρνουν το μονοπάτι το δύσκολο και «προχωράν και προχωράν…» και φτάνουν σε κόσμους άγνωστους πανέμορφους τρομακτικούς, και περιπλανώνται άσκοπα και ξεστρατίζουν και κοιμούνται όπου βρεθούν και νυχτωθούν. Αρετές του παλιού καιρού, τότε που ο χρόνος κύλαγε αλλιώς, που η βραδύτητα ήταν αρετή, που το θαύμα ήταν εφικτό κι ο στοχασμός θεωρούνταν σοφία -κι όχι χάσιμο χρόνου. Αρετές και αξίες που φτάνουν πολύ πίσω, στα μεγάλα έπη του Ομήρου, του πρώτου παραμυθά που κατέγραψε τις προφορικές ιστορίες που είχαν φτάσει ως τις δικές του μέρες.

Η Σαββούλα Ριζαργιώτη από το Βαλτινό αφηγήται με τον δικό της εκφραστικό τρόπο ένα παραμύθι, με τίτλο «Ο Γιάννης».
Προικισμένη με το χάρισμα της αφήγησης μας καθηλώνει και δημιουργεί εικόνες και ταξίδια στο μυαλό μας.
Το παραμύθι που αφηγήται, αποτελεί ένα μέρος από το σύνολο πολλών παραμυθιών του κάμπου και του βουνού που ξεδιπλώνονται στο ντοκιμαντέρ του σκηνοθέτη Βασίλη Λουλέ, με τίτλο «Πέρασα κι εγώ από κει κι είχα παπούτσια από χαρτί». Ένα ντοκιμαντέρ που μας ταξιδεύει στον μαγικό κόσμο των παραμυθιών.
Γιαγιάδες και παππούδες, λαϊκοί παραμυθάδες από τα χωριά των Τρικάλων αφηγούνται στον κινηματογραφικό φακό, με τον δικό τους εκφραστικό τρόπο τα

παραμύθια τους.
Το ντοκιμαντέρ παρουσιάστηκε στις 6 Δεκεμβρίου 2013 στον δημοτικό κινηματογράφο του Μύλου των ξωτικών, στα Τρίκαλα.
Η παραγωγή του ντοκιμαντέρ έγινε από το Δήμο Τρικκαίων και το e-trikala.
Πηγή: pagoinia.gr